

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกักพืช (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒
และแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกักพืช (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

๑. หลักการและเหตุผล

ด้วยสถานการณ์การค้าระหว่างประเทศที่ขยายตัวเพิ่มมากขึ้นและสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งการขยายตัวของ การขนส่งระหว่างประเทศ ทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายบุคคลและสินค้าอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อการเคลื่อนย้ายของศัตรูพืช ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง หากศัตรูพืชนั้นหลุดรอดมาตั้งรกรากในประเทศได้ รวมถึงส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางชีวภาพของประเทศในภาพรวม ซึ่งนานาประเทศต่างปกป้องความมั่นคงทางชีวภาพของตน และป้องกันไม่ให้ศัตรูพืชในประเทศแพร่ระบาดออกไปยังต่างประเทศในลักษณะของความร่วมมือระหว่างประเทศ ด้วยการนำมาตรฐานสุขอนามัยและสุขอนามัยพืชระหว่างประเทศมาบังคับใช้ ตลอดจนประเทศไทยเข้าร่วมเป็นภาคีสัญญาการอารักขาพืชระหว่างประเทศ (International Plant Protection Convention) มีความจำเป็นจะต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับอนุสัญญาดังกล่าว ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องมีพระราชบัญญัติฉบับนี้

๒. สาระสำคัญ

๒.๑ วัตถุประสงค์ เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ศัตรูพืชจากต่างประเทศแพร่ระบาดเข้ามาในประเทศ และไม่ให้ศัตรูพืชในประเทศแพร่ระบาดออกไปนอกประเทศ จึงกำหนดการควบคุม (มาตรา ๔) โดยแบ่งพืชออกเป็นสิ่งที่ต้องมีการควบคุมออกเป็น ๓ ประเภท ตามระดับความเข้มงวดในการควบคุม คือ สิ่งต้องห้าม สิ่งกักกัก และสิ่งไม่ต้องห้าม และกำหนดพาหะอันอาจเป็นสื่อนำศัตรูพืชไว้เพื่อประโยชน์ในการควบคุม ซึ่งได้นำหลักการวิเคราะห์ความเสี่ยงศัตรูพืช (Pest Risk Analysis) มาบังคับใช้อย่างเป็นทางการ

๒.๒ “พืช” ในกฎหมายฉบับนี้ หมายความว่า พันธุ์พืชทุกชนิดทั้งพืชบก พืชน้ำ และพืชประเภทอื่น รวมทั้งส่วนหนึ่งส่วนใดของพืช เช่น ต้น ตา ตอ แขนง หน่อ กิ่ง ใบ ราก เหง้า หัว ดอก ผล เมล็ด เชื้อและสปอร์ของเห็ด ไม่ว่าที่ยังทำพันธุ์ได้หรือตายแล้ว และให้หมายความรวมถึง ตัวห้ำ ตัวเบียน ตัวไหม ไข่ไหม ผีเสื้อ รังผึ้ง และจุลินทรีย์ด้วย

๒.๓ องค์กรผู้รับผิดชอบ กำหนดให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง (มาตรา ๕ ทวิ) เรียกว่า “คณะกรรมการกักพืช” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมประมงหรือผู้แทน อธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้แทน อธิบดีกรมป่าไม้หรือผู้แทน อธิบดีกรมวิชาการเกษตรหรือผู้แทน อธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้แทน อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือผู้แทน ผู้อำนวยการการทำเรือแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน ผู้ว่าการการทำอากาศยานแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน ผู้ว่าการการสื่อสารแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน ผู้อำนวยการศูนย์พันธุ์วิศวกรรมและเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติหรือผู้แทน ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ และผู้แทนกระทรวงมหาดไทยแห่งละหนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสี่คน เป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการสำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร กรมวิชาการเกษตร เป็นกรรมการและเลขานุการ ๔ ให้กรมวิชาการเกษตรทำหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการ งานธุรการ และดำเนินงานตามมติของคณะกรรมการให้แก่คณะกรรมการ

๒.๔ การนำเข้าพืช

๒.๔.๑ การนำเข้าหรือนำผ่านสิ่งต้องห้าม (มาตรา ๘ และมาตรา ๑๐) โดยกำหนดการนำเข้าสิ่งต้องห้ามใน ๒ กรณี คือ

(๑) การนำเข้าหรือนำผ่านสิ่งต้องห้ามเพื่อการทดลองหรือวิจัย โดยผู้ประสงค์นำเข้า ต้องมีใบอนุญาตนำเข้าสิ่งต้องห้ามเพื่อการทดลองหรือวิจัย ต้องมีใบรับรองสุขอนามัยพืช และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กรมวิชาการเกษตรกำหนด หรือกรณีการนำเข้าหรือนำผ่านสิ่งต้องห้ามซึ่งเป็นศัตรูพืชหรือพาหะที่ไม่ใช่พืช ต้องมีหนังสือรับรองของหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกกำกับมาด้วย

(๒) การนำเข้าสิ่งต้องห้ามเพื่อการค้า หรือเพื่อกิจการอื่น ต้องผ่านการวิเคราะห์ความเสี่ยงศัตรูพืช ต้องมีใบอนุญาตนำเข้าสิ่งต้องห้ามเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการค้า หรือใบอนุญาตนำเข้าสิ่งต้องห้ามเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อกิจการอื่นที่ไม่ใช่การทดลองหรือวิจัยและการค้า เช่น การจัดนิทรรศการ เป็นต้น ต้องมีใบรับรองสุขอนามัยพืช ต้องนำเข้าทางด่านตรวจพืชที่ประสงค์จะนำเข้า ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกรมวิชาการเกษตรกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๒.๔.๒ การนำเข้าหรือผ่านสิ่งกักต (มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐) โดยผู้ประสงค์นำเข้าต้องมีใบรับรองสุขอนามัยพืช ต้องนำเข้าทางด่านตรวจพืช ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกรมวิชาการเกษตรกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๒.๔.๓ การนำเข้าหรือนำผ่านสิ่งไม่ต้องห้าม (มาตรา ๑๑) โดยผู้ประสงค์นำเข้าต้องมีใบรับรองสุขอนามัยพืช ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่อธิบดีกำหนด

๒.๕ อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่

๒.๕.๑ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ (มาตรา ๑๒) ในการตรวจค้นเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามี การกระทำความผิดเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ในเขตหรือนอกเขตด่านตรวจพืชหรือเขตควบคุมศัตรูพืช มีอำนาจเก็บหรือนำพืช หรือสิ่งใดๆ ไปเป็นตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบหรือวิเคราะห์ และมีอำนาจยึดหรือกัก ซึ่งพืชหรือสิ่งใดๆ ตามเวลาที่เห็นว่าจำเป็น

๒.๕.๒ เพื่อป้องกันศัตรูพืชมิให้ระบาดเข้ามาในราชอาณาจักร (มาตรา ๑๓) สำหรับสิ่งนำเข้าหรือนำผ่าน โดยพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตรวจวินิจฉัยศัตรูพืช รมยา พ่นยา หรือใช้วิธีการอื่นใดตามที่เห็นว่าจำเป็น ยึดหรือกักไว้ ณ สถานที่ใด ตามเวลาที่เห็นว่าจำเป็น สั่งให้ผู้นำเข้าซึ่งพืช หรือเชื้อพันธุ์พืชที่มีศัตรูพืชติดเข้ามาส่งสิ่งนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร หรือทำลายในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีศัตรูพืชที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงมาก หรือกรณีของที่เก็บ ยึดหรือกักไว้ (มาตรา ๑๓/๑) ไม่ปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครอง หรือพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องคดี หรือศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดไม่ให้รับ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอคืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึดหรือกัก หรือวันที่ทราบคำสั่งแล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของกรมวิชาการเกษตร และหากของที่เก็บ ยึดหรือกักไว้เป็นของเสียหายง่าย หรือถ้าเก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งทำลาย หรือจัดการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร

๒.๕.๓ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ (มาตรา ๑๔) ห้ามมิให้บุคคลใดนำพืช สิ่งต้องห้าม สิ่งกักต หรือเชื้อพันธุ์พืชออกไปจากด่านตรวจพืช สถานกักพืช หรือยานพาหนะในกรณีนำผ่านราชอาณาจักร หรือจากที่ใดๆ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งยึดหรือกักไว้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

๒.๖ การส่งออกพืช

๒.๖.๑ บุคคลใดประสงค์จะขอใบรับรองสุขอนามัยพืช (มาตรา ๑๕) หรือใบรับรองสุขอนามัยพืชสำหรับการส่งออก ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบศัตรูพืชและกำจัดศัตรูพืช และเสียค่าธรรมเนียมใบรับรองสุขอนามัยพืช หรือใบรับรองสุขอนามัยพืชสำหรับการส่งออก โดยการขอและการออกใบรับรองสุขอนามัยพืช หรือใบรับรองสุขอนามัยพืชสำหรับการส่งออก ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

๒.๖.๒ เพื่อสนับสนุนการส่งออก ได้กำหนดพืชที่จะควบคุมการส่งออกเป็นไว้ใน ๒ กรณี ดังนี้

(๑) กำหนดพืชเป็นพืชควบคุม (มาตรา ๑๕ ทวิ) เพื่อควบคุมพืชส่งออกซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์ตามข้อกำหนดของประเทศผู้นำเข้า

(๒) กำหนดพืชเป็นพืชควบคุมเฉพาะ (มาตรา ๑๕ เบญจ) เพื่อประโยชน์ในการป้องกันมิให้ศัตรูพืชระบาดออกไปนอกราชอาณาจักร

๒.๗ เขตควบคุมศัตรูพืช

เมื่อมีศัตรูพืชที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงภายในประเทศ (มาตรา ๑๗) ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดให้ท้องที่นั้นเป็นเขตควบคุมศัตรูพืช และกำหนดสถานตรวจพืชเฉพาะถิ่นขึ้น โดยให้ปิดประกาศไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการกำนันและที่ทำการผู้ใหญ่บ้านในท้องที่นั้น และเมื่อประกาศเป็นเขตควบคุมศัตรูพืชแล้ว (มาตรา ๑๘) ห้ามมิให้บุคคลใด นำพืช ศัตรูพืช หรือพาหะออกไปนอกหรือนำเข้ามาในเขตควบคุมศัตรูพืช เว้นแต่จะได้รับการตรวจและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และกรณีมีศัตรูพืชชนิดที่ก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงมาก (มาตรา ๑๙) หากไม่รีบทำลาย อาจจะทำให้เกิดการระบาดลุกลามทำความเสียหาย พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้เจ้าของจัดการทำลายพืช ศัตรูพืช และพาหะนั้นได้ และเมื่ออธิบดีเห็นว่าศัตรูพืชที่ได้ประกาศกำหนดในเขตควบคุมศัตรูพืชนั้น หมดความจำเป็นหรือถูกทำลายหมดสิ้นแล้ว (มาตรา ๒๐) ให้ประกาศเพิกถอนประกาศเขตควบคุมศัตรูพืชขึ้น

๓. บทลงโทษ

๓.๑ มาตรา ๒๐ ตี

ผู้ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ วรรคสอง (ผู้ที่เดินทางมาจากแหล่งที่มีศัตรูพืชสำคัญและร้ายแรงซึ่งรัฐมนตรีออกประกาศกระทรวงระบุแหล่งและชื่อชนิดศัตรูพืชที่สำคัญและร้ายแรงกำลังระบาดอยู่ ไม่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่อธิบดีกำหนด) หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ ทวิ วรรคสอง (การนำเข้า หรือส่งออก ซึ่งเชื้อพันธุ์พืชโดยไม่ได้รับอนุญาตจากอธิบดี และการนำเข้าไม่มีใบรับรองสุขอนามัยพืชกำกับมาด้วย) หรือนำเข้าหรือนำผ่านซึ่งสิ่งกักกักโดยไม่มีใบรับรองสุขอนามัยพืชตามความในมาตรา ๙ หรือผู้ที่ฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ (นำพืช ศัตรูพืชหรือพาหะออกไปนอก หรือนำเข้ามาในเขตควบคุมศัตรูพืช (มาตรา ๑๗) โดยไม่ผ่านการตรวจและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่) มีความผิด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

๓.๒ มาตรา ๒๐ จัตวา

ผู้ที่ขัดขืนหรือขัดขวางไม่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา ๖ ตี (ขัดขืนโดยไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ไม่ยินยอมให้ข้อมูลและไม่ยอมนำใบอนุญาตหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของเชื้อพันธุ์พืชมาให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ หรือขัดขวางโดยกีดกันไม่ยินยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในแหล่งปลูกพืชหรือสถานที่รวบรวมเชื้อพันธุ์พืช) มีความผิดและต้องโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

๓.๓ มาตรา ๒๑

ผู้ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ (ผู้ที่นำเข้าหรือนำผ่านสิ่งต้องห้าม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการทดลองหรือวิจัย เพื่อการค้า หรือเพื่อกิจการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยไม่ได้รับอนุญาตจากอธิบดี

หรือไม่มีใบรับรองสุขอนามัยพืชกำกับมา หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด) หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ (ผู้ที่นำเข้าหรือนำผ่านสิ่งต้องห้ามหรือสิ่งกักัด โดยไม่ผ่านด่านตรวจพืช รวมทั้งไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด) หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ ทวิวรรคสอง (ผู้ที่ฝ่าฝืนในการส่งออกพืชควบคุมโดยไม่มีใบรับรองสุขอนามัยพืช) หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ ฉ (ผู้ที่ส่งออกพืชควบคุมเฉพาะโดยไม่มีใบรับรองสุขอนามัย และไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด) หรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ (ผู้ที่นำพืช สิ่งต้องห้าม สิ่งกักัด หรือเชื้อพันธุ์ ออกไปนอกด่านตรวจพืช สถานกักพืช หรือยานพาหนะ (กรณีนำผ่าน) หรือจากที่ใดๆ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งยึดหรือกักไว้ โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่) มีความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๓.๔ มาตรา ๒๒

ผู้ที่นำเข้าหรือนำผ่านสิ่งไม่ต้องห้าม โดยไม่มีใบรับรองสุขอนามัยพืช และไม่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่อธิบดีกำหนด (ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑) มีความผิด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่พันบาท

๓.๕ มาตรา ๒๓

ผู้ที่ขัดขืนไม่ยอมปฏิบัติตามคำสั่งหรือขัดขวางโดยกีดกันไม่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ ในการตรวจค้นคลังสินค้า ยานพาหนะ หีบห่อ ตลอดจนบุคคลภายในด่านตรวจพืช หรือเขตควบคุมศัตรูพืช หรือผู้ที่ขัดขืนไม่ยอมปฏิบัติตามคำสั่งหรือขัดขวางโดยกีดกันไม่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ (๑) การกำจัดศัตรูพืช มาตรา ๑๓ (๒) ทำการยึดหรือกักพืช สิ่งต้องห้าม สิ่งกักัด หรือเชื้อพันธุ์พืช มาตรา ๑๓ (๔) การทำลายพืชที่มีศัตรูพืชเท่าที่จำเป็น ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่ามีศัตรูพืช หรือผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สั่งตามมาตรา ๑๓ (๓) คือ สั่งให้นำเข้าพืช สิ่งต้องห้าม สิ่งกักัด หรือเชื้อพันธุ์พืชที่มีศัตรูพืชติดเข้ามาด้วย ส่งสิ่งนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร มีความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๓.๖ มาตรา ๒๔

ผู้ที่ขัดคำสั่งหรือขัดขวางการกระทำของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง (กรณีมีศัตรูพืชที่อาจก่อความเสียหายร้ายแรงมากเกิดขึ้นในประเทศ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการดังนี้ ๑. สั่งให้เจ้าของจัดการทำลายพืช ศัตรูพืช และพาหะนั้นเสีย แต่เจ้าของขัดคำสั่ง หรือ ๒. ในกรณีจำเป็น พนักงานเจ้าหน้าที่จัดการทำลายเอง แต่เจ้าของพืชขัดขวางไม่ยินยอมให้ทำลาย หรือ ๓. เจ้าของยินยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำลายได้ แต่ไม่ยอมเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในการจัดการทำลายพืช ศัตรูพืช และพาหะนั้น ตามที่อธิบดีสั่ง) มีความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๓.๗ มาตรา ๒๕

ความผิดที่ระวางโทษปรับสถานเดียว ได้แก่ ๑. ผู้ที่เดินทางมาจากแหล่งที่มีศัตรูพืชที่สำคัญทางกักกันพืชกำลังระบาดอยู่ไม่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่อธิบดีกำหนด ๒. ผู้นำเข้าหรือส่งออกเชื้อพันธุ์พืชโดยไม่ได้รับอนุญาตจากอธิบดี และไม่มีใบรับรองสุขอนามัยพืชกำกับมาด้วย ๓. ผู้ที่นำเข้าหรือนำผ่านสิ่งกักัดโดยไม่มีใบรับรองสุขอนามัยพืชกำกับมาด้วย ๔. ผู้นำพืช ศัตรูพืช หรือพาหะออกไปนอกหรือนำเข้ามาในเขตควบคุมศัตรูพืช โดยไม่ผ่านการตรวจและได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ๕. ผู้ที่ขัดขืนหรือขัดขวางมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบ ศึกษการใช้ประโยชน์ของเชื้อพันธุ์พืชในแหล่งปลูกพืช สถานที่รวบรวมหรือเก็บรักษาเชื้อพันธุ์พืช ๖. ผู้ที่นำเข้าหรือนำผ่านซึ่งสิ่งไม่ต้องห้ามโดยไม่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ๗. ผู้ที่ส่งออกพืชควบคุมโดยไม่มีใบรับรองสุขอนามัยพืชกำกับไปด้วย ให้อธิบดีกรมวิชาการเกษตร หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจพิจารณาเปรียบเทียบปรับ

๓.๘ มาตรา ๒๖

ศาลจะสั่งรับสิ่งต่างๆ ซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำผิด ๕ กรณี ดังต่อไปนี้

๑. กรณีพืช ศัตรูพืช หรือพาหะ ที่ได้ประกาศกำหนดเป็นสิ่งต้องห้ามหรือสิ่งกักแล้ว ได้นำเข้ามาโดยไม่ผ่านทางด่านตรวจพืช

๒. กรณีพืช ศัตรูพืช หรือพาหะ ที่ได้ประกาศกำหนดเป็นสิ่งต้องห้ามแล้ว ได้นำเข้าหรือนำผ่านโดยไม่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีและไม่มีใบรับรองสุขอนามัยพืชกำกับมาด้วย เป็นการกระทำผิดมาตรา ๘

๓. กรณีพืช ศัตรูพืช หรือพาหะ ที่ได้ประกาศกำหนดเป็นสิ่งกักแล้ว ได้นำเข้าหรือนำผ่านโดยไม่มีใบรับรองสุขอนามัยพืชกำกับมาด้วย เป็นการกระทำผิดมาตรา ๙

๔. กรณีพืช ศัตรูพืช หรือพาหะ ที่ได้ประกาศเป็นสิ่งต้องห้ามหรือสิ่งกักแล้ว ได้นำสิ่งต้องห้ามหรือสิ่งกักรวมทั้งเชื้อพันธุ์พืชออกไปจากด่านตรวจพืช สถานกักพืช หรือยานพาหนะ (กรณีนำผ่าน) หรือจากที่ใดๆ ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งยึดหรือกักไว้ โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นการกระทำผิดมาตรา ๑๔

๕. กรณีเกี่ยวกับการกักพืชภายในประเทศ เป็นการนำพืช ศัตรูพืช หรือพาหะออกไปนอกหรือนำเข้ามาในเขตควบคุมศัตรูพืชโดยไม่ผ่านการตรวจและไม่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นการกระทำผิดมาตรา ๑๘

สิ่งต่างๆ ซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้ง ๕ กรณี ที่กล่าวมาแล้ว จะถูกศาลสั่งรับทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมิผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ และบรรดาที่ศาลสั่งรับจะตกเป็นของกรมวิชาการเกษตร เพื่อจัดการตามที่เห็นสมควร

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ กลุ่มวิชาการ สำนักควบคุมพืชและวัสดุการเกษตร

หมายเลขติดต่อ ๐๒ ๙๔๐ ๖๖๗๐ ต่อ ๑๒๖ - ๑๒๙

หมายเลขโทรสาร ๐๒ ๕๗๙ ๔๑๕๘

อีเมล technical_ard@hotmail.co.th